老子 道德經

(ru) Юлия Полежаева http://lib.ru/POECHIN/lao5.txt_with-big-pictures.html

לאו זי דאו דה צ'ינג

(he) Dima, Nastya (Stav) Monsky
berl0oo@gmail.com
䷀ to ©; beta

א

איך לבטא כל מה אשר קורה
אות אות מילה תראי בה התאמת אמת
מה־ש־בלי־שם הוא סוד של ארץ ושמים
מה־ש־עם־שם לכוד בתוך מסגרת של מילים
אבל כל עצם־של־עניין ולו שמות או כינוים
ביחד של אותה אמת זורעים זרעים

רק תאוות מקשות לתבונתך
חופשי מתאוות יבין את העצם
שמסתתר בין גילויי צורות אקראיות
ושביל מאמירות אל עצם הוא מוביל לקסם

ב

מה־טוב או רע : עניין של הגדרה
כשמשהו אנו מכנים בזאת מידות נותנים
יפה רק אז קיים כשיש לו מכוער להשוואה
את המוות אנו מבינים כמו אין־חיים
ארוך־קצר רואים ביחס
"בנפילה עמוק מוצאים את המושג "גבוה
לצליל צריך עוד צליל כדי לנגן מיתר
אחד־אחר־השני באים עתיד־הווה־עבר

לכן מי־שחכם הוא מקיים בלא־לפעול
ותורתו אילמת ללא מילות לימוד
יוצר הוא ואינו רודף אחר הבעלות
ללא שיתוף יוצר את התנועה ושוב ושוב
ככה מוליד בלי קושי את השינוים
ובהתקיימות של הישג בלי גאווה
לא מאבד את הכבוד והאהבה

ג

מתי לידע לא יתנו כבוד
מי יתווכח על הצדק

מתי התכשיטים לא יפתו אנשים
מי אז אותם יגנוב
מתי שלא רואים כולנו חפץ עם תשוקה
מה אז יכול לחדור לתוך לבנו
לכן מי־שחכם אם הוא הולך לשלוט
עומד לתת לאנשים בגדים ואוכל
ולחסל בהם את הידע־המטרות
את החופש הוא מחליש ומקרר תשוקות
ומי שיש לו ידע שלא יזיק לעם
כי רק אי־פעילות יביא לאי־רעם

ד

לא קל לתת לדאו הגדרה
תוך מה־שאין־לו־גוף מקור לכל דברים
הוא ריק אך אין לו סוף של גילוים
ללא צורה עצמו אך כן בסיס לכל צורות
התהומי : הוא הסיבה לכל התופעות

אין תמשי דבר מתאים להשוואה
כל שקיים חלקיק אבק שלידו
ברק הדאו ראייה לעומק והתרגשות
אפשר רק להשוות לחאוס
הוא הקודם לכל שבראשית
תדעי או מי או מה או... את אותו עשית

ה

האם אכפת לארץ או לרקיע בסבל בני־אדם
הומניות לטבע לא שייכת
הטבע לא רוחם על מסכנים לא מנסה
בנצח הדברים בעקיפין ללכת
וגם חכם שהוא צועד עם הטבע
את החיים הטבעים של העם רק מעריך
ובהומניות הוא לא רואה תועלת

אכן שימוש דברים מסוימים תלוי בריקנות
חליל או למשל מפוח
כמה שריקים יותר יותר תנועה וחופש
כמה תרבי תנועה תרבי את השימוש
ככה מקום בין ארץ ובין שמים
מופלא בריקנותו כמו גם חליל מפוח

האם שווה לדון על זה יותר
אשמור מידת סיפור ודלתי לשורר

ו

בחיפושים אחר מוצא היקום שמים והארץ
מוצאים שער שהוא בסיס קיום
עמוק בשער יש שורשים של הראשית־הולדת
"אחר שער יש "כלום
שער הוא מ"אולי" ל"יש" בריאה נצחית חולפת
מכלום : אין גבול וסוף לרבגווניות ישום
ישום שהוא כמו חוט־אשר־אינו־מפסיק־משכו־בלי־תום

ז

זה ככה זה : מפני אי־דאגת עצמם
זמן ארץ ושמים לא פוסק
וככה בן־אדם חכם נוהג
שנות החיים רבות למי שלא יעריץ חייו
ויתקדם מי שרוצה ללכת אחרון
ימצא האושר מי־קל־פרוד מהון
יפנה למזל־טוב האינו חוזה כוכב

ח

איזה תואר אדיר רואים במים
הם מחפשים שלווה ומביאים תועלת לכולם
לא נכנסים למאבק מפני כבודם או מצבם
ומשתדלים לחיות נמוך כמו שלא אוהב העם
תראי פנים של מים פן־פניך־צלם
כה זרימותם דומה לדאו־זרם

כך גם חכם אחר ליבו צועד באצילות
עם כל אחד ידידותי חדרו פשוט
בנאומים ברור באנשים שולט הוא בקלות
מחליט בזמן לוקח על עצמו מעשה בהתאמת כוחו
ותרן כמו מים והולך תמיד אחר השקט
אז כל הצרות והטעויות עוקפות אותו בצד

ט

את צריכה לדעת לעצור
מעל פתחו של ספל לא תוכלי למזוג
על אוצרות־היתר שום כוח לא ישמור
ככול שלהב־חרב חד יותר כך מהר נכהה
והתגאות בלי גבול ובלי מימד בחפץ או במעמד
יביא צרה על בית

תדעי לצאת מיד אחר גמר עמלך
זאת חקיקה טבעית של הדאו

י

ואם בתפיסת השלמות עם עצמך
כשראש מבין לב גופך עם נפשך
תוכלי להמשיך לשמור על שלמות
ואם בהרגעת נשמתך־רוחך־רך
תוכלי שוב־כאילו תינוקת להיות
ואם בטיהור ראותך־עינך־זך
תוכלי להנצל מטיפשות וטעות
ואם פשוט תאהבי בני־אדם
תוך שלתונך בארצך מעל עם
תוכלי בלי קומבינות בצדק לשלוט
ואם תוכלי כמו אם־הדורות
לתת את החיים או לתת את המות
תוכלי להמשיך לשמור על שלווה
ואם ליקום תגלי הבנה :

טפחי למדי דאגי את יוצרת
אך אל תבקשי בבריאה דבר
עשי בלי לצפות לתמורה לתועלת
בלי שתשמעי "כבודך" איש אמר

כך תגלי של דה מיסתורין

יא

?למה עוזר גלגל אם אין לו חור לציר
כד הוא חימר אך שימושו תלוי בפנים
יותר מרחב בתוך הבית : בית נוח ונעים

כך ריקנות יוצרת שימוש
במה־מתמלא־ההופך־לרכוש

יב

הרבה מדי צבעים את העיניים מחלישים
ורעשים גדולים את האזנים מחרישים
מגוון־רב של טעם את הרגש מקהה
למה לשעשע את הלב לסתם שיתבלה
חשק־על יפריע בשלווה לחיות
רוב הפשעים בעם נוצרים בגלל אוצרות

אך על חכם חפצי נוי לא ישפיעו
הוא יותר מעדיף לחשוב על מזון

יג

בושה ומחמאה : מדאיג זו וזו
וכמה את יותר מעריצה עצמך יותר הפחד
אם שמת לך ערך ומחיר את אז פוחדת
בגלל שהשם הטוב אולי ילך
ובנפילה במצב רע כבר פחד אנשים נורא

"אך בהעדרות של "מחירון
בלא־איכפתיות מהדעות של אחרים יש יתרון

אם בדעתך את מרימה עצמך מעל עולם
אכן בתלות היתר את תלויה ממנו
אך אם במקום שירות עצמי תקדשי את בני־אדם
בקבלת עולם שלם
תזכי באהבה־אימון של עם

כי העולם : טבעו להתמסר כולו
למי שלא שונה ממנו במינו

יד

:גבולות חושים בהכרת הדאו שמים כאלה מגבלות
אין שמיעתו כי הוא מעבר למרחב צלילים
אין בו להתבונן כי הוא מעבר למגרש ראות
אין למשש כי הוא מעבר למישוש
שלם הוא לא ניתן להגדרה
לא בתורה לא במדע

עליתו לא מביאה לאורה
נפילתו לא באה עם החשכה
מה־ש־בלי־שם הזה קיים קבוע
וכל הזמן חוזר לאי־קיום החזרה
צורה־ש־בלי־צורה דמות־ש־חסרה־תוכה
מה־ש־הוא־לא־ברור או מעורפל : כל השמות לשוא

מי עומד לפניו לא רואה את פניו
מי־הולך אחריו לא מוצא את הסיבוב
חוק דאו את כל הזמנים מייחד
מי ששומר עליו שולט בהווה
וכמו שהיה למקורות היקום עד

החוק הזה נקרא החוט הנצחי של דאו

טו

אנשי הדאו של פעם כה בעומק חדרו לעצם הדברים
שמי שלא מכיר עניין בקושי מבין אותם
לכן רק אצייר תמונה

של התנהגותם
שבה תמצאי גילוי חיצוני של השקפתם על עולם:

הם כה בעדינות הלכו בדרכם־חייהם
כילו שהיו עוברים נהר על פני הקרח
וכה זהירים היו בהתנהגות
כילו שחיכו להתנפלות
לא ערמומיים היו כמו עץ פשוט
נהגו עם עצמם יפה כמו שמתנהגים אורחים
כמו קרח של אביב היו דקים
כמו קורת גג של בית בו מהכים לבן־אדם יקר
היו לחדירה הם חסומים כמו שיטפון הבוץ שמתקרב־יורד מהר

היו לא מובנים לאחרים
את מה שלא ברור יכלו להראות
למצבם אי־עשייה דבוקים
לאנשים היו עוזרים להצלחת עמל
חד וחלק היו קשורים לדאו
בדל רצון ומשאלות
ובהספק הכי קטן
ובשלום עם עוני
הם לא עשו חדש

טז

בשמירת הכרתי בשלווה שלמה
אגיע עד ריקנות גבולית
וכך ללא מילה אצפה
לים התופעות שבפריצת חייהן יפרחו
שבות הן שוב למקורן לאט לאט
לחזור לשלווה וריק :
גורל של כולם באין ברירה סופית

הגלגול הזה אותו חיי־הנצח
נקרא חוק הקביעות
מי שמכיר החוק מאיר לו מצח
מי שזנח אותו דרכו בחושך
שמביאה לחטא לפשע ולרצח
אשר המקבל את הקביעות
מודע בצדק־טבע התגשמות
חוק יי שמנהל את העולם
הוא הדבר היחיד שאינו יתחסל
בלי גוף שמיועד למוות וכל־זמנו אוזל
הקיום הדאו הוא לנצח אינו תם

יז

לא שווה לאמונה
הלא נותן אימון אומה
ניהולו הוא בלגן
ושונאים אותו כולם

הצלחה בקצת יותר
לאשרו פוחד כל עם

הישג עולה אך עוד
עם אהבה ועם כבוד

אך שליט הכי מוצלח
אינו מוכר כמו שברח
בנאומים הוא לא מופיע
אם ככה גם למטרה מגיע
ואנשים פשוט חושבים
הכול־הולך־עצמו

יח

מאז שבן־אדם סוטה מדאו־דרך
אז מהצד חברה כופת חוקי הפרך
מתי עם מצפונו אין הסתדרות חייו
התחייבות החברה ומשפחה אליו

ועם פרוץ עקרונות שממציא כאן שכל
צביעות והתנגדות בונים ברקע פסל

במשפחה בה כולם רבים
בנאומים על חוב בדרך כלל אומרים
וכך בארץ שהמצב שלה מסדר הוא רחוק
דורשים פטריוטיזם ושמירת חוק

יט

לו לא היו חוכמה וידע
פי מאה אנשים היו מאושרים
לו לא היו מקצוענים שמיצרים את חפציהם
וסוחרים שהם קדשי־הרווח־חוק־חייהם
אז לא היה בסיס לפשע
לו לא משפט מוסר וכו' הגבלות
שמדינות ופה ושם לשים לכל אחד עמדות
אז עם היה חוזר ליחסים המושלמים במשפחות

כל מה שהדוגמאות האלה כאן אומרות
אפשר אולי לאמירה אחת לשים:

מה־ש־הכי־מתאים בשביל חכם : פשטות
טביעות בול־עץ חופן עפר יריעת הבד
עליו דרישת שיחרור מאגואיזם ושטות
סירוב מכוונות וחשקים גבוהים

כ

בכול הזמנים וגם עתה
חכם סובל מהחוכמה
האם הצעד כאן ארוך שבין כבוד ובין שנאה
או שרואים הבדל גדול שיש בין טוב ובין רע
פוחד מי שעצמו גורם לפחד וגעילה

לבד באמצע חג בחוסר עניינים נד־מסתובב
מוסיף לי חוויות בלי כוונות
כאילו רק נולדתי עיניי פקוחות לרווחה בהתפלאות של לב
צופה עולם בלי לחפש דבר בלי ציפיות
איפה הבית שבו אמצא לי שלווה
אין כבר תקווה שאי־פעם לו אתקרב
בחוסר ישע כמו עלה קטן על פני זרימה

לשמור על פרנסה זו הכוונה הכללית
אני נשאר בלי כוונה לבד בצד
טיפש אין לי הישג שהוא בולט־להיט
איני מוצלח נמוך הוא שערי מדד
האחרים על כל דבר רוכשים דעות־ומודעות
ובטוחים עם זה ללא טיפת ספק
ורק אני בחושך יום ולילה נד לבד
בלי ידע מטומטם מהילדות
אל מושגים שלכולם ברורים
איני מוצא את ההסברים
על קרקא ים־חיים ישן־חולם־לי־דמות

כל בני־האדם הם מבריקי הכישרונות גדולים
הולכים למטרתם ומחפשים להצלחת העניינים
רק לבדי ללא עניין כמו איזה גל
באין תועלת מתנדנד תופס חלל
משלוח רוח סתם שמעל ים רואים
את העניינים־הרגל של בני־אדם לא אחלק
לשד של אם־הטבע רק יונק

כא

דאו מגדיר גבולות לדה
עצם של דה יוצא מדאו־המקור
הדאו בעצמו תעלומה־מסתור
בדרך של פלאים גם מתבטא

מתן של לא־ברור ולא־מוגדר:
בתוך עומקו בערפל דמות־צלם כל דבר נהבא
בתוך אי־ודאותו נשמר התוכן של חיינו
עוברי קיום בתוך הושכו חסר מישוש
ניצוץ ראליות פוטנציאלית
לכל הטבע בו פירוש

מרחוק היום עד לימינו
ניסו לתת אליו הסבר
פחות מוזר מובן יותר
שישמש ככלי בתודעה
של התחלה לכל עניין חיינו

כב

פגוע אך תוכו שמור עובר של תקנה
עקום באין־ברירה יתמיד להתישר
לריק ורק אפשר למזוג במלוא כמות
ישן־נושן יתן סיכוי להתחדשות
יש בתוך החוסר סבירות לרכוש
ובתוך המיותר אבידה או גירוש

ניגודים מתאחדים
התיאור הזה
חכם לוקח כמו דוגמה להתנהגותו
הוא לא מבליט עצמו אך כן ראוי
הוא לא עומד על דעתו אך צודק
אינו מטיב על עצמו מילים ומוצא חן בעיני העם מקבל גיבוי
זוכה לשילטון ואינו גאה בו
לא מתחרה באף אחד לכן אין מישהו שווה שיכול להחליפו

אז האם פתגם ישן הוא לא נכון:
"הפגוע שומר עובר של המושלם"
קבלי את התנועה
בתור השלמות בתשובה

כג

בבוקר רוח חזקה בחיפזון עוברת
ומשך־זמן שבו יורד מטר פחות מזה של גשם
תראי הטבע הסכוני לכל מילה שיש לו
ומה נגיד על בן־אדם שהוא אפילו לא מנסה להשתוות עם הטבע
האם הוא לא צריך לשמור מילה
ולא להיות מרבה דיבור על החשוב

מי שחושב על חייו שהם דאו־דרך־שרות

הוא איתן בדרכו
והדרך אליו נותנת אימות
ומי שחושב על חייו שהם דה־הצדק־שרות
הופך את עצמו לצדיק
וכתשובה מהחיים הוא יפגוש שימחה
ומי שרואה חיים כדרך של צרות
אשמה בכל צרה מיד תתלה עליו בזאת
והוא לא יצא מזה

אמרו כבר בעבר אל אורך השנים
לכל אחד יתן לפי האמונה שלו" משפט מילים"

כד

 לעמוד על אצבע הרגל
אין זה קל ולא יציב
 להרחיב צעד מרוץ
אל רחוק לך אין תקציב
להציג עצמך פומבית : סיכון כבוד ואהבה
להטיב מילה עצמית : דרך של פירסום רעה
בהתנפלות לא באה הצלחה
בהתגאות יתכשל הנהלה

 כל היצורים החיים מונעים דבר שמיותר וסתם
אם את רוצה ללכת דאו־דרך : תלכי יחד איתם

כה

הוא" משלמות אי־מסודרת"
לפני ספירה היה נולד
כה בדממה וכה מבודד
במספיקו להיות אחד ותמיד
כל הזמן הופך ואך בלי לאבד דבר
לכל התופעות חודר עד אין־גבול
הוא" מוליד את כל השאר"

לא יודע את שמו
רק סמל "דאו" אתנו
 ואם אני חייב לתת לו כינוי
אצמיד אליו "גדול" מילת ליווי
"מה הפירוש "גדול
 זה כה ענק בשביל תפיסת־מחשבה
 הנה נדמא לך מבינה את עצמו אך... הוא רחוק
שוב ושוב מחזיר אותך לאי־מובנות

אז האם אומנם בעל קטנטן של תודעה
יכול בנסיונו להבין את מה שכה אדיר

כן ככה זה לדאו אין גבולות
ואין גבולות לריבונות חוקים שמקבלים זרימה ממנו
ואין גבול ואין ספור דברי עולם
שמתנהלים מתחת לחוקים האלה
אך שאיפות בינה אינן פחותות והן גם אדירות
ויש לבינה של בן־אדם יכולת להבין את העולם החמרי
כי לא נמצאת היא במקום האחרון בין לכוחות גדולים
בהכרת הדברים חוקי השמים לפניה נפתחים
והיא מתחילה יחד איתם להבין את הדאו

מעיזה בינה חיזור כזה לקרוא בראש:
אנוכי אלילה אנוכי מלכה אנוכי אנוש

כו

כובד של שורש מחזיק קלות של צמח
שלוות הצמח : מלכת ענפי תנופה
בבטיחותו מסערת הרוח

מתי חכם פתאום פוגש את הנס בדרך
את חבילתו הוא לא עוזב ולא שוכח
ושום מראה נפלא של נס אותו לא יפתה
הוא לא יזרוק משקל ולא ירוץ קדימה

ככה שליט צריך לקחת בחשבון:
שנאה והשפלת עמו מביאות לכישלון
כשהעם רגוע הוא השורש של שלטון חזק
לאן יתנע שליט עם שלטונו כשמהשורש מנותק
לשם עצמו כל הניצחונות וההישגים לשוא
ובתנועות לשוא קל לאבד שלטון

כז

מי־יודע־ללכת לא משאיר עקבות
מי־יודע־להגיד לא פורש אמירות
תיכנון הכי מושלם זה שלא קיים
מתי איזשהו דבר עם עוד דבר על חכם לחבר
אינו בחבל מתעזר
אך את הקשר באלף השנים לא לשחרר
מתי חכם סוגר דלתות
הוא לא משתמש במנעול
אותן לפתוח אי אפשר עם מפתחות

לכן חכם חי עם דלת פתוחה
פוגש את כל אחד באימון ועם לב
וכל שניגש אף פעם לא מקבל סירוב

אם הוא בצרה או בחוסר־אמונה
אם זה יצור או אם זאת חיה
כל אחד יקבל עזרה

לכן מוכן ללמד את מי שרוצה ללמוד
בזה בעצמו מרוויח את השמחה וכבוד
אבל הוא לא קשור חזק עם תלמידו
מונע קשרים שעלולים להתחזק
וכך גם תלמידו כדי להתקדם
שלא יתן כבוד יותר מדי

כי הידע בלי כל טיפה טעות
הוא מעיין נדיב להסתבכות ושטות
אפשר על זה לחשוב כאמת אמתית

כח

במחשבות על מין לזכור על נקבה
כמו עמק בין גבעות
בצל של גובהם
כמו ילד־הנולד המסתקל שלמות על העולם
את צריכה להיות

במחשבות על אור אל תשכחי על חושך
"בכל "כן" יש קיום של "לא
על כל דעה יבוא משפט נגדה
לכל מקל יש קצה אחר
את דוגמה של הניגודים האלה בעצמך
ואם בכל מצב לזכור על אלה ניגודים
אפשר להמנע מרוב הסיבוכים
ולא יהיו גבולות לתבונתך

ובמחשבות על כבוד והצלחה
אל תשכחי על אפשרות של השפלה
תהיהי כמו מעבר שבין התגאות ובין צניעות
אין לעמוד על כל אחת מהן לך בקלות
במצבך באמצע שמרי טיב־התנהגות
תוכלי להיות טבעית כמו עץ פשוט

כמו בול־עץ שאפשרו לחתוך ולעבד
בלהכין את השימוש
ככה חכם יכול לישם את ההבדל של הניגודים
בענייניו ובמחשבותיו
אבל אומנם מה שגדול יחיד־הוא
ולא ניתן לא לחילוק לא לפירוש

כט

עולם שלנו הנפלא : כמו כד
מלא במסתורין של גורלנו וחיינו
האם אפשר אותו לכבוש
מי שירצה לשלוט בעולמנו
בסופו של דבר יפסיד
כך היה תמיד

השתנותו של עולמנו תהיה קבועה לעד
לכן כל הניהול שמעליו לא יסתדר
מי שיתפוס שלטון אחר־זמן ינתן ליד
מי שנושם חופשי יהיה מוחנק
חזק יהיה חלש
כל הבניות נעשו חורבות
מי שכובש אינו יחזיק את מה שהוא כבש

חכם מבין־שוקל את זה במחשבות
לכן הוא לא נכנס לבטחון־עצמי מידי
לכן בשכל מוותר על חשק־תאוות

ל

מתי מושל שואל את החכם איזה ניהול הוא טוב
איך הוא צריך את שלטונו לדאו להתאים
הוא בתשובה לא מקבל לשימושו בכוח של צבאו הצדקה
הטבע האלימות תמיד לחזור ולהחזיר מכה
איפה עברו פלוגות צומח קיפודן־דרדר
אחר מבצע צבאי באים
חורבן רעב וצער

לכן חכם לא מרצונו בוחר באלימות
הוא מנצח רק בתגובתו להתנפלות
משיג את מה שהוא צריך אינו ממשיך לרדוף
אחר ההצלחה אינו גאה ואינו שמח
אינו שודד רכוש
ועל ברכות של נצחונו פוסח
וישגו לא ישמש לשם חיזוק שלטון

כי מי שככה יעלה בכוח
מי שמתחזק עם ניצחונו בדרך זו
יפול חלש ימות
תביא אי־שמירת־חוק־דאו לסופו

לא

נשק מלחמה איזה סימן נורא

הוא גורם לפחד מוות ושינאה
נשק קשור ליד ימינה
מי שעם דאו שונא בו להחזיק

יתן עצה חכם אל השליט
לשלוט בשקט ושלום ביד שמאלית
אך אם של התנפלות אויב באים ימים
תגובה של כוח שיתן ביד ימין
תוך שקט ושלום כבוד לשמאל
כבוד לימין בעת של ריב וקרב
כך שמאל מזכיר ימים טובים
וימני הוא סמל המתנה לרע

נשק מלחמה איזה סימן נורא
ושליט חכם ישתמש בו
רק כאמצעי האחרון באין ברירה
בקור־רוחו הוא ינצח
בלי להראות שימחה בלי חגיגה
מי יחגוג סיבה
שהיא גרמה למוות של אנשים
אם מישהו כאן יגלה שימחה יפגוש בעם אי־הבנה

מתי שליט מקבל את תהלוכת הניצחון
רואה את האלופים את מי שדרגתו גבוהה את העליון
בצד ימין
דרגות פחותות הן נמצאות בצד השמאלי
חילוק המקומות המדורג
דומה לזה של טקס הקבורה

לב

הדאו דומה לחומר־עץ טבעי שלם
אין לכנותו שמות ועקרוני לא לחלקו לחתיכות
וזה מפני
שהוא אפילו בגילוים שלו הכי קטנים
אינו עומד ביחס איזשהי כפיפות אל כל השלם
שווה בגודל לעצמו

לו במקום שליטים ושילטונות בכל מיניהם
אפשר היה לקחת עקרון כזה כמו הסדר לאנשים
אז לא היה עוד צורך בכפייה בהכרחים
וכל אחד היה רואה תועלת־של־כולם כתועלת־פרט שלו
ובשליטה עצמית עמים יהיו מאושרים
לא אורז אך טל דבש תהיה תנובה שדות
ארץ ושמים בחיבור אדיר יהיו מזדווגים
חבל שהחלום הזה יפה אף־על־פי־כן לשוא
וסדר־בלאגן אחר האנשים לעצמם לוקחים

הבסיס לסדר הזה : חילוק
ושל־כל־מיני־תכונות הבדל
וכתר של התהליך : שמות
לכל דבר משייכים איזשהו שם עם הגדרות
שהוא נמצא ביחס השווה לאחרים
כמו בין בולים של עץ מלוטשים ומצופים בלקה
לצורך הקישוט
רואים את ההבדלים בעצמים

כינוי בשם לשם ההבדלים
הוא שימושי יום יום
חשוב לפרקטיקה
אבל טמונה כאן סכנת איבוד של חוש־שלמות־עולם
לכן כדאי לדעת את הגבולות בהמצאה מילים חדשות
הכול־בעצם־הוא־אחד־אשר־לבוש־מילים־שונות

נהלים שונים זורמים כאילו בנפרד
אך אם תעקבי אחר תנועתם לים
תביני שבעצם לזרימה אין הפרדה
רק מים אחדים
כך דאו : בשלל של ישומים
נשאר מלוכד

לג

אם לך מיתר סודי בנפש של אחר מוכר : את חכמה
אם צד־הצל־ליבך אליך מובן : מלאה באור רוחך

אם את הכרת את הרגשת הנצחון לכן את גיבורה חזקה
אך חוזק הוא פי־שנים אם רק תוכלי לנצח את עצמך

אם את מרוצה מכולך ומכל סידוריך : את עשירה
אך אל ההצלחות החדשות שתשאף רוחך לחיזוק עמידה

אם לא תאבדי את מטרתך בדרך ארוכה
ארוכות יהיו גם שנות חייך
ואם עם פטירתך את לא נמחקת מזיכרון
לא גופך לפחות נפשך נשארת לאלפי שנים

לד

אין לעקוב אחר קצה בהתפשטות
של מי־נהר־יוצא־גדותיו
שיש בזה לדאו דמיון
כאן שלל של יצורים שהם אפילו לא יודעים
שהוא קיים
הם נולדים ממנו ואליו חוזרים

הדאו שיוצר את כל הדומם והצומח והחי
ולא מהכה לתמורה
מזין את העולם עם כוח הבריאה
בלי שמישהו ירגיש כפייה

אין לו רצון או מטרה עצמית
שזה בעיניי ההכרה הציבורית
נחשב כמו "אפספס" "מסכן" אך פניו תמימות
אך דאו הוא קליטת עולם כולו
בקבלתו את כל אחד בלי שום סירוב
הוא לא חושב עצמו אדון גדול
דוגמה שלגדלו האמיתית

לה

ובשמירה על דאו־דרך ובמניעת צרה
הכול לנצח נע כדי להשיג את השלווה
רק אוכל ושימחה הם הסיבות
שבשבילם חכם עוצר להפסקות

אפילו שבכלל הדאו אינו מאכל
ואי־אפשר לחוש את טעמו־ריחו־מראו
אך כל אשר ילמד לקחת את הרינה ממנו
לא יסתיים לו של רינה המעיין־המעגל

לו

חייבת הרחבה לפני דחיסה להיות
כדי להחליש דבר צריך לתת לו להגביר כוחות
לתת לצמוח בצמיחה כדי לחסל
לתת דורון כדי שיהיה אפשר לקחת
הינה החוכמה שבעזרתה
חולשה את כל מה שעם כוח מנצחת

כמו דג אשר אינו צריך לצאת מהמים עמוקים
כך מדינה אינה צריכה לתת־הסבר־דרכים־המדיניים

לז

הדאו במצב אי־עשיה תמיד
אך שום עניין אצלו לא ישאר בלי סיומו
אם ככה גם היה יכול להתנהג שליט
אז העולם כמו שצריך היה פורח בעצמו

ואז אם מישהו יהיה לא מרוצה מהשינויים הטבעיים
ובשאיפתו יעמוד על הוספת דברים מיותרים
את אותה השאיפה צריך יהיה לעצור

כדי לחזור מיד לרבונות של הטבעיות־פשטות
שלא יהיה לאף אחד לטבע התנגדות

לטבעיות של טבע אין שמות
ומשום שלא נפגעת מידי רצון
לכן היא בשלווה ברוכה מאוד
כך בהעדרות של החשק האישי
יוביל אל השקט שביל נפלא
ויסתדר סוף־סוף הסדר בעצמו
מתחת־לשמים־על־פני־האדמה

לח

תכונות תמימות
הן אלא שלא רוצות להתגלות
יותר מוסר יש בפחות תנועה עם כוונות בולטות
:מזה אפשר בין צדקים המוכרים לך להשוות

מי שעם דה־הצדק־על בכוונה לא מתנהג
בלי מטרות בלי לעשות
את מה שהוא צריך אינו משאיר דולג

על פי קראיתו של הלב האנושות גבוהה רק מתגלה
"ולא בחישובים־בהמתנה שתקבל מאנשים "תודה

ענין של "צדק גבוה" מלא בשאיפה
לשים הכול רק־ככה־ש־יהיה־לו־התאמה

ומנהגים גבוהים את כל העשיה
סוגרים בכנס נוהלים
כופים את מי שלא שומר מנהג מרצונו

:אכן אפשר ליראות
אם דאו מה לאיבוד הולך
נשאר דה
באיביד של דה נשארת תקווה לאנושות
באיבוד של רחמים עוד חוק נשאר בכל מקום
ובאיבוד של חוק נשאר רק מנהג

אך המנהג־הוא מעטפה ריקה של אמונה
מתי הרעיון הופך להיות פריחה
לאנאלפאבתיות־טיפשות כאן התחלה
למרד הקרוב סימן פתיחה

לכן חכם בוחר לא בקליפה אך רק בתוכן
ולא בפרח אך בפרי

לט

דברים שקיימים מאות שנים כבר התעצבו להיות שלמים
שמיים משתדלים להיות ריקים־גבוהים
ארץ מצוקה בעמידות גאה
מים זורמים וממלאים את עורקיהם של הנחלים
כל יצור חי אינו עייף להביא דורות חדשים

שליט בזה שומר על שלמותה של מדינה
כאשר עצמו דוגם תכונות מושלמות אל העמה

איבוד השלמות תמיד מביא לסכנה:
כך ענן ברקים כילו קורע שמים לחתיכות
כך אדמה חס ושלום בהתרסקות־ברעידה
כך כל זן חי יעלם אם לא יתן חיים אל הדורות

אם שליט אינו ברמת מוסר מספיק גבוה לפני עמו
אז יש סיכון לשלטונו
כי הנמוך תמיד בסיס של הגבוה
תמיד תמיכת עמים חוזקת שלטונות
אם יש סיבה כאן לשליט לא לכבד עמו?

אולי יקרה־פעם מושל יגיד:
"מסכן" או "אפס" על עצמו"
אולי הוא ככה מנסה למצוא תמיכה ורחמים
אבל זה שביל שקרי אשר יותר נכון יביא
לסכנת איבוד תואר יפה לעיניי עמו

רק תחשבי : אם מפרקים את המרכבה
כבר לא נוסעים על־של־פרקים־בערמה
כי כל דבר מועיל בשלמותו
עם יחס הנכון לכל חלקו
"לכן גם לא כדי להיות "ברוכה"־"כוכבת
בדעתך מעל כל השאר
אך גם להפך לא לחשוב שאין בך שום יקר

מ

תנועת הדאו באה מהשלילה־ניגוד
בתוך חולשה ישנו מנוע של מחזור הסיבובים
מתוך קיום לכל דבר הולדת־התפתחות
והופעתו־קיום־עצמו
באה משלילה־ניגוד־דברים־הקיימים

מא

כשחכם מכיר דאו משתדל אותו לישם

בן־אדם רגיל נלהב אליו או אחר־כך עוזב
טיפש צוחק עליו
אבל ודאי שהדאו אינו דאו בלי צוחקים

לא סתם אומרים : ניראה מוזר מי שמלא באור ורוח
מי שרואה את הדרך הנכונה ניראה סוטה בשביל
מי שהשיג את־רמת נפשו האדירה הוא בעיניי אנשים כמו שמגעיל
בדוגמאות האלה יש הרבה ויכוח
מפני שאנשים את רוב הכמות גבולי בלי רצונם רואים
עם הרגשת שלילה וניגודים
כה לעתים קרובות בצדק־על חושדים שזה שקרים
בהשתנות עולם קשה למצוא את האמת בבטוח

גדול יוצא מעבר לגבולות של הכרה רגילה
אינן באפשרות ההישג פינות הריבוע האנק
דורון אדיר רק במיקרה נדיר מגיע
אוזנים לא שומעות את הצליל אשר מאוד חזק
צלמו של דאו הגדול אינו בהגדרה ברורה
חסר־לו־שם שמסתתר מעין כמו אוויר רקיע
אכן יוצר את כל ההתחלות שבעולם
ואת כל התהליכים של העולם מביא לסיומם

מב

הדאו אינו מחולק ויש בו תמך לליכוד העולמי
ובליקוד של כל דבר אם רק תתבונני
תמצאי שתי התפתחויות מתנגדות
כן: שתי תכונות הקוטביות שהן עוברות
קבוע־זו־לזו כאילו מבטלות אחת את השניה
אכן יש כוח השלישי אשר יוצר את השינוי
והשלישיה הזאת נותנת את הנשימה אל־העולם
את הבריאה למה שבתוכו חי וקיים
כל יצור קיבל של "אין"־ו"ין"־תכונות תכולה־מילוי
ובעזרת הכוח "צי" של החיים
נוצרה הרמוניה־של־השילוב
שימחת אנוש שבשיתוף
שימחה מפני הצדק ומההסכמה
"מה שקוראים אצלנו "דוי

כולם כשמתגברים על אי־מזל ועל צרות
תמיד רוצים טיפה מאושרים להראות
ולא־אוהבים להקרא לא־מוצלחים
אך בני־אדם באושר־הצלחה ועם אוצרות
"בכוונה אומרים: "אנחנו מסכנים" "לא מצליחים

ככה מושפל רוצה להתעלות
בהשפלה עצמית עסוק גבוה

מי שתפס תפקיד בכוח־אלימות
הוא מאותו דבר פוחד
"בשיעורים האלימים של חיי למדתי את הרע"
"אותו דבר שיקבלו ממני חזרה
כאן המשמעות של הפתגם היא השתקפות

מג

עם זמן דבר ותרני הופך להיות קשה
ומה־ש־אין־בו־חומר
חודר לאי־מרחב
חכם מבין את זה
ומשתמש בלא־לפעול
בידע־תורתו שהיא חסרת מילים
אבל נדיר הדבר אם מישהו בעולם
שיקבל העקרון
ויקח אותו כאורח החיים

מד

מה לדעתך קרוב יותר לגוף : שם או חיים
ומה יקר יותר : חיים או כל־הרכוש־שבחיים־נצבר
האם נכון שלפעמים להתגבר על ההפסד פחות קשה
מאשר על רכישה
כמה יותר "פי.אר" אוצר
ככה יותר נפילה מהדבר
כמה שיותר את ההרגשות קולטים חיים
ככה אחר־כך יותר מהר־געש אש־אבק־אבנים שנופלים
מי ששומר על גבול
מצליח לעקוף על הצרות־בושות
ומאריך את אורך חייו

מה

מה שקורה קרוב לגבול : כמו סיבוב של אופן־גילגול:
אצל פנים שהן שלמות אולטימטיבית חטא רואים
מלאות־אין־קרקע וריק חיש מתחברים
פריטים של אמנות גבוהה נראים לא מיומנים־שבירים
משפט המגומגם בניסיון דיוק שומעים
מילים של אמת־על יפות לפרודוקס חודרות

יודעים שבעזרת תנועה משתחררים מקור
ולשיחרור מחום בהרגעה רואים מקור
מתי שהעולם לסיבוך־התרגשותנו מביא איזשהו מיסתור
תמיד ההרגעה בחשיבה צלולה להבנתו ברורה מדליקה אור

מו

אם מדינה עם־דאו־ודה
סוס משפר איכות השדה
אם לדאו־ודה היא לא מתאימה
המסכן בשימוש ככלי מלחמה

רגש מה־שאין־לו־גבול
יותר מזיק מהמבול
חשק להחזיק עוד, עוד
פוגע לא פחות משוד
יותר גרוע מאסון
רצון־פתור־מהגיון
את הכיף והעושר לתמיד
קל לרווח להצמיד :
זה במיקרה שרווחה
אינה מעבר לצריכה

מז

לעכוף את העולם מותר בלי לעזוב למרחקים
סוד אמיתי נמצא־כעת־ליד בקצת ובפחות
חכם אינו צריך לפתוח חלונות
גם ככה לפניו דרכי רקיע נפתחות
הוא בלי המראה החיצוני של הדברים
בוחר להם את השמות המתאימים
בלא־לפעול הכול הוא מסיים בלי בעיות

מח

מי שלומד יוסיף אוצר של ידע
אשר שומר על דאו : כל הידע שנרכש הולך לו לאיבוד
עד קטע שמגיע אין־צורך בפעילות
כך הוא משיג את המצב אי־עשייה
אי־עשייה אמיתית לא משאירה אי־סיומים
בלי פעילות וחייבות היא מביסה את העולמות
אך אין להשפיע על העולם ללכת בדרך זאת

מט

לא כל פעם רואים את אותן התכונות בנפש אצל חכם
הן משתנות ומשתפרות בכל פגישה שלו עם בני־אדם

במפגשים עם אנשים טובים
הוא בוודאי גם טוב
ואנשים רעים גם יחס טוב ממנו מקבלים
כך בנפשו הוא מפתח יופ וליבו תמיד פתוח וזמין
למי מגיע אימון הוא מאמין

אך גם את מי שלא מגיע לו אימון הוא עם אימון פוגש
וכך מגביר את צלילות נפשו בלי שאותה ממישהו דורש

ובגילוי באופי של אחד אחד או יהלום או זבל
הוא לא מבדיל בטוב ורע
הוא מסתקל אל העולם במבט תינוק
בלי לשפוט ובלי בחירה
הכל יוצק בתוך ליבו לדה־הצדק

נ

כבר בהולדת בכניסה־אל־העולם
אוזל־הולך־אל־תום זמנו של בן־אדם
מכל עשרת האנשים שלושה רק בצמיחה
ועוד שלושה מסיימים כבר את דרכם
והשאר בהתכוונות חייהם רק מקצרים מרחק למוות
הכול בגלל יותר־מידי־רצון לחיות

אבל אומרים:
מי שגילה את התגלית האהרונה שבחיינו
יכול להימנע מהתנפלות חיות תורפות
מנשק בני־אדם
אין בו מקום־ישום לקרן של קרנף
ולציפורן של נמר
המתנפל פשוט אינו יכול לחדור סכין
כי לא נמצא עליו בסיס־כניסה למוות

נא

הדאו לא עייף ליצור את כל הדברים שביקום
והדה שלו עוסק בלהביא־להם מזון נותן־להם הינוך־שיקום
בחומרניות מוצאים כל הדברים את הבסיס של עיצובם
ובסביבתם ובתנאים של התפתחות
נכללת אפשרות להשיג שלמות

מפני דבר כזה עולם מוכן ללכת אחרי הדאו
וכל מקרה־גילוי של דה מוצא חן וכבוד :
ספונטני לא־לפי־צו לא־בהכרח
כמו־ככה־טבע־הדברים־הולך
כי הדאו אל כל דבר שהיא יוצר
בזכות של דה שלו נותן
ליתוף־חיבוק־טיפוח־חינוך־מזון־ורחמים
ומאויב מגן

בלי להחזיק ליצור
לברוא ולא־להיות־גאה
ניהול ללא־שלטון שליטה בלי־לאסור

על העיקרונות האלה
תמיד עומד תמיד חייב אותם לשמור
מי־שרוצה־להיות־עם־דה

נב

לכל דבר יש התפתחות לשעבר
שגם אפשר להסתכל שזאת סיבת הדבר
אחר הבנת סיבות מוציאם גילוי בתוצאותיהן
בהכרת התוצאות כדאי לזכור : היו סיבות
ואז אפשר לא לפחד מסכנות

כולם יודעים שלמשל בהרגעת הרגש
ובסגירת דלתות מהעולם
יחיה חיים ללא קשיים כל בן־אדם
אך אם לא להחזיק בריגושים
לקחת אחריות־טפחות כמו־עוד תוספת לחושים
אין להשתחרר מבעיות עד המוות

צלילות המחשבה עוזרת לך לראות דברים שלא רואים
בכוח המחשבה תוכלי את מה שמנסה לברוח ממנה להחזיק
בהכרת הטבע שמשי באור התבונה
כדי שלהחזיר צלילות־ההבנה־של־שלמות־עולם
ושל חלקיו שנמצאים אחד לאחרים בהשפעה
ולא תוכלי לגרום לך ולזולת לרע
דווקא "שמירת הקביעות" דבר הזה נקרא

נג

מביא רצון לדעת אל־הדרך הגדולה
מי שמתחיל ללכת בה לא יסתבך עם מסלולים
לפחד צריך אשר־עצמו פונה
הדרך־דאו רחבה וישרה ואין בה פיתולים
אך אנשים מעדיפים שבילים צרים

שליטים בארמונות מפוארים
מרוב הבלם ההבלים אינם רואים
ששדות ארצם מלאים דרדר וקוץ
אין לחם מספיק לאנשים
רודפי החון־קישוט רצים מרוץ
אחר־הכל־מיני בילויים וסיפוקים
לא סתם שונאים אותם
קורים בצדק שודדים ומתגאים
הם נגד דאו

נד

אם לבנות החומה לקח מאות שנים
גדולים יהיו מאמצים כדיה להוריד
אין־זה־פשוט : לברוח מקשרים מחוזקים בהרגלים
מסורת לכבד אבות היתה לצאצאים תמיד
אומנם למי יש דה? מי שמנסה להשתפר
בעודף דה מחזיק מי שמשפר את משפחתו
מי־משפר עירו : הדה חזק מאוד אצלו
הדה שנותן פרי : בעזרתו בונים את הארץ
ברוך בדה־השלל מי שמעיז את־עולמנו לתקן

רק מנסיון אחד מאלה תקנות
תוכלי את המושגח במלוא ההבנה לראות

בלנסות להגיע עד גבולך
תוכלי להתבונן בך בהתלהבות
בהקמת שלמות במשפחה תוכלי לראות
את המשפחה באור חדש
בניסיון־תיקון של עיר או מדינה
אותן יותר תביני
ואם ברצונך תיקונו של העולם
תכירי את הכל

לי העולם פתח סודות
כי אנוכי עברתי דרך זאת

נה

מי שעם דה דומה לילד־הנולד
אל התינוק ברכת עלמא
באינסטינקטוביות אליו שומרים חית־טרף ציפור נחש
אפילו שהוא קטן וחלש
ביכולתו לחיות יש כוח מיוחד
הוא הדוגמה לשלמות
עוד לא מוכר לו סוד היחסים המיניים
רועש במשך כל היום בלי עייפות
מלא הרמוניה ולעולם מתאים

הרמוניה בשביל חכם : שמירת הקביעות
תודעת הקביעות : התבהרות
חיים מלאים בדאגות־הרפתקאות
להטבות־להצלחות־לעושר שאיפות
נותנים לבן־אדם של אושר רגעים
אך הם יותר כוחות שורפים
כמה שהדרך הזאת טובה היא לא קשורה לדאו
אחר צמיחה רבה באה נבילה
אי־שמירת הדאו תקדם למות

נו

אשר־יודע אף־פעם לא מנסה לתת הסבר
מי שמסביר אינו מבין על מה־הוא מדבר

מתי תצליחי לרסן את־הרגשות
מפני כל העולם החיצוני לסגור דלתות
ומכל הקשרים להשתחרר
ומהחדות של החושים להתפטר
ולהחליף את תאורות החיים באורה השקט
ולהפסיק במחשבות תנודות על־סתם
תזכי לך בליכוד קסום עם־העולם

חכם־אשר את־זה־השיג לאף אחד אינו ידיד־אויב
לשום־דבר אינו־קורב לא־מסרב
אינו־עושה דברים טובים־רעים
לו לא־איכפת מהקללות־ברכות
מאבדות־מרכישות־מהטבות
לכן אליו כל העולם מושיט יד בכבוד

נז

ארץ מתנהלת בעזרת הסדר המקובל
אי־צפיות עוזרת לנצח במבצע צבאי לרמתכ"ל
אך זה ישלוט בעולם כולו
אשר־הוא חף מפעולו

עם הגברת היסורים
עולה הכמות של העניים
כמה יותר בכוח השלטון עומד על יסורים
ככה עולה הכמות של הנשק
למהפך גובר החשק
השכלה גורמת להתחלות של חידושים מסוכנים
וכמה שיש יותר חוקים ונוהלים שמסבכים
ככה יותר מסובכים פשעים צומחים

הנה־לכן מושל אם־הוא־חכם יקח בחשבון
שאם ימנע תנועות חדות
הכול יפה ובעצמו ילך להשתנות
מה שקעור־קמור יתחיל להתישר
כששליט על רגיעה שומר
ואפשרות להתעשר עולה לאנשים
כשהמדינה לא מפריעה להם והם לא חלשים
מתי שליט מצליח לרסן את־כל־חשק
עמו חוזר אל הטבעיות בריאה במשק

נח

לכבוד שלטון נעים אזרח תמיד תמים
ובתחמנות נוהגים מרוב הייסורים
לאושר התחלות כלולות תוך־הצרות
ושורשי האסון הבא
טמונים בהצלחה
לאן מחזור־אין־סוף הזה מוביל
כל־שנכון באין־ברירה להכשל יתחיל
כל־מה־שטוב עלול להיות קללה או לצרה־לסבל להפוך
טועים לנצח בני־אדם
האם יצאו מהמבוך

לכן מושל חכם שולט ביד קשה אך אינו אכזרי
ישר־תום־לב מבין את־חולשת הזולת
מלא סבלנות ומוסרי
מסור למטרה אך לא בכל מהיר
בשום פנים לא יסנוור אותו אור הידע

נט

כדי לנהל באנשים לפי חוקי הטבע
שליט צריך להתנהג באיפוקי הקבע
בלהקדים את ההופעה של התוצאות המתנגדות
בלנסות להמנע מהתופעות השליליות
אליו בכל מצב דרושים גיבוי והגדלה בדה
כך לא תהיה לו התנגדות למה־שהוא־עושה
אין הגבלת חיצון על שלטון שהוא קשור הדוק
ליכולתו הרבה שמירתו הנבונה איפוק

דומה המדינה לאימאות:
את בני־אדם היא מחברת אל־השלם־איחוד
למטרת המשך־קיום של זן־לאום
מתי שליט מחליט
לוקח על עצמו של אימא אחריות
אז לשלטון יש שורשים החזקים ואיתנות
יכול הוא להתאים שלום לאורך החיים ולחזות עתיד

ס

בהכנת מאכל טעים מדג קטן יש נכונות
להשקעה רבה של אומנות וסבלנות
וזה נכון למדינה לכשר הניהול
מתי במעשיו שליט עם דאו משתלם
רוחות של חיפזון־אי־סבלנות ובדברים קטנים זילזול
לו לא יפריעו להשלים עניין, לשמור על המסלול
לאזרחים הוא לא יגרום הנזקים
פשוט כי דה שלו ודה של אזרחים

הופך לדה־המשותף שמחזק כולם

סא

יודעים : כל הדרכים באים לרומא לירושלים
כל ממלכה מקום להצטברות
כמו שנהר צובר זרימות מנחלים
לאוקינוס הגדול תנועה שלמה של מים
כך בני־אדם שהם שונים באופי ובהתנהגות
מוצאים בממלכה מרכז להתאחדות
יוצרים איחוד של אמצע ושולים

מוצאים דמיון לממלכה בחולשת אישה
בה תשומת לב להתענינות החיצונית
בה מתחסלת התחלה גברית
בא לאקטיביות בה להפסיד
תמיד היא מנצחת חלשה

למדינה גדולה ביחסיה עם שכנה קטנה־אינהה־רגועה
מספיק להיות פסיבית כדי לקלוט אותה לאט לאט עם עת
ואחרי שמדינה קטנה מוותרת לגדולה
היא מקבלת תשתיות הדשות
בכל מקרה עולה הגודל הכולל לשתי שכנות

וכל־אחד זוכה מהתאחדות
ארץ גדולה היא מקבלת אזרחים חדשים
ואנשים של הארץ הקטנה אפשרויות שקודם לא היו להם יורשים
כך שכולם את־מה־שרצו כאן מקבלים
מה שהביא לגודל : וותרנות

סב

מוצג בדאו עצם הנסתר של כל דבר ושל כל תופעה
יש לקסמים "יפה" ו"טוב" תמיכה מגעיל ורע

מי יעריך מילה טובה
או מעשה יפה ואצילות
אם תוך עצמו לצורך הניגוד
הוא לא מכיר את הערך הנבזי ורע
ביציאה המפוארת מהארמון
שבלווי של פקידים גבוהים
אולי יותר שווה לראות מולם את החכם
שבצניעות יושב ומנסה ללמוד הדאו

אולי אנשים קדומים כל־כך כיבדו את הדאו
מפני שבו ראו את המידה האמתית לעושר אמיתי
הם לא השתדלו לצבור אוצרות

ולא איבדו יכולת תוך עצמם את האי־שלמות לראות
ניסו בלי אלימות להתגבר על אי־שלמות
וכך תרמו לעלית הדאו

סג

שמרי אי־עשיה העדיפי שלווה
תרגישי טעם לעניין־אשר־אינו־טעים־נעים
תמצאי ותחשבי בקצת רבים ובקטן גדולים
תעני עם דה הפיסני אל הקללה הנוראה
תרימי את הכבד עוד כשהוא קל בהתחלה
תתחילי בענק־עניין מנבטו קטנטון
כי בעיות מסובכות גודלות ממזערות
פתיחת הדרך ארוכה : מהצעד הראשון

חכם אינו בונה לו תוכניות גדולות
אכן דווקא אצלו הן מתגשמות
מי־מעדיף קלות בעניינים סובך לחברים
מי־שבוחר רק בדרך פשוטה ימצא קשיים
חכם בכל מטרתו מוכן לפגוש את המכשולים
והם לעולם לא יעמדו אצלו בתור
אף פעם לא יפנה לבעיה־אין־פתור

סד

את מה שאינו זז יותר פשוט לכבוש
קל להסתדר עם מה־ש־לא־קיבל־עוד־החלטות
קל את הדברים שבירים לחול־אבק לכתוש
יותר מהר יעופו עם רוח חתיכות קטנות
עבדי במה־ש־אין שעוד־לא־קם לא־גוש
ערכי את הסדר לפני סימן קטן של בלאגן לחוש
מצנובר ארז יתרומם שקודקודו לא בתפיסת עינייך
מגדל גבוה מקצת־חול יתחיל
ודרך שאורכה מאות של לי
התחלתה מתחת לרגלייך

אקטיבי יקלקל את כל עניין חמדן יאבד
והממהר בגבול ההצלחה ישיג את ההפסד
חכם אינו עושה לכן הוא לא נופל בכישלון
אין־לו מה־לאבד אינו צובר רכוש והון
בהתחלת עמל ובסופו תמיד הוא בזהירות
הוא מסיים עניין בהצלחה ובשלמות
חכם רוצה רק אי־רצון
לא מעריץ את החפצים שכולם רוצים
לומד את־מה־סגור־להגיון
חוזר למקום שאחרים אותו נוטשים
הוא תומך רק בטבעיות הדברים

ולהעיז להשפעתם לא בא לו בחשבון

סה

האלה הקדומים שאת הדאו בשלמות הבינו
נסו לשים גדר שבין האנשים פשוטים
ובין המידע קשור לצעדים הניהולים
באין־דעת על דרך הניהול את העם היו הם משאירים
כי לעתים קרובות פושטת רגל המדינה
מתי עמה יודע־איך יותר מידי על שלטונה
להפך: את הצמיחה במדינה רואים
אם בה בלי חדשות מיותרות מתנהלים

שליט־אשר־מבחין שזה נכון
הוא הדוגמה לבן־אדם נבון עם הגיון
כדי לישם את האידיאל
יש לו חיזוק בצדק־על
יכולתו לחשוב לעומק־רוחב היא של דה־הצדק התגלות
ככה עם דה יכול בכל דבר לראות את הניגוד
וכך יודע להחזיר לכל דבר הרמוניה ואחדות

סו

מי נהרות בעמקים שולטים
כי רק למטה הם לזרום יודעים

מי שרוצה לתפוס את המעמד הגבוה בעולם
צריך לדעת לדבר עם עם מתת אל על
כדי ראשונה להיות עשי עמל
בלהיראות מאחורי כולם
חכם הולך בדרך זו
ולא לאף אחד כמו עול לצאוורו
מתי שהוא עולה אם מקבל קדימה
לאיש אינו עומד בהפרעה
וקידומו שביעות רצון של אנשים
בצרותם אותו לא מאשימים
באף אחד אינו נלחם
ומתחרים פשוט אינם

סז

שום יחס לא לנצח מתמשך : לכל תופעה ישנה תקופה
כשאיזשהו דבר הולך לקבל את המידה להשוואה
במהלך הזמן הוא מאבד את ערך המדידה
אחר־כך יחס ההפוך לוקח עם אותה מידה
מה שהיה פחות יהיה יותר
גדול מקטין את הזמן

בגודל האדיר של דאו איך טועים
אין שום דבר שבעולם ריאלי לו יתאים

אך שלושת הדברים אני מעריץ במיוחד:
גבורת האהבה שהיא נותנת אומץ : זה דבר אחד
אי־בזבזנות שהיא תביא לאדיבות : זה שתים
צניעות שלטון שהיא שכר הכבוד של ארץ : זה שלוש
כאן לאבד הרמוניה פירוש מהאיזון של הניגודים לפרוש
מי מעביר יותר משקל לאדיבות או לגבורה
או בסיפוק משלטונו שוכח על צניעת
ימות
בקרב מה שתביא לנצחון זאת אהבה
גם היא תגן בהגנה
מי שאוהב : אהוב : עליו שומרים שמים

סח

אין ללוחם־עם־נסיון תאווה קרבית
לא יאבד גיבור שליטה עצמית
אלוף חכם לא יתחיל קרבות אי־שם־בשדות
ומנהיג גדול לא יעצור לפני השפלתו
אם ברצונו לראות את האנשים מתחת להשפעתו
בכך יש כישרון־לניצחון בלי אלימות
זאת אמנות ניהול באנשים שבקלי־קלות
לארץ־לשמים ולנסיון של אבותינו התחברות

סט

אומרת האמנות של המלחמה: תשמור על אפשרות תנועה
במקום לעמוד ולהכות אורחים עדיף להיות אורח
עדיף לצאת אחורה במקום להתקדם שבגלוי
שנה את המקום של חיל כך שלא רואים את השינוי
כך תתכונן שלא יראו את ההכנות
תגרום לאויבך בריק לתת מכות
כל אלה אמצאים בלי להלחם כדי־לנצח

אבל אין מסוכן יותר מהאויבים החלשים
כשלך נדמה שבהישג של יד לניצחון מועד
קל כבר לשכוח את הכללים הנדרשים
ולאבד את הערך היקר או לקבל את הפסד

כשקרב של שני צבאות רותח
מי מצטער על כך הוא ינצח

ע

נדמה לי שאני אומר דברים פשוטים והכוונה שלי ברורה

אך את ההבנה איני פוגש באף אחד
כי יש כאן בעיה אחת
הדיבורים ומעשים הם גילויים החיצונים של הכרה
והתחלתם תנועות הנפש בלתי נטפסות
שאותן לא מסוגל להבין באופן בלתי אמצאי איש בזולת

יהודיות האופי מעלה את ערך־בן־אדם
אך־היא גם מוסיפה קשיים ביחסים
חינם חכם בתוך ליבו ממשיך לשים אוצרות
עדיף לאנשים את־הבדלי שבבגדים לראות

עא

לדעת שאת לא יודעת : הצלחה גדולה
אם לא תדעי גבולות לידע תכירי בצרות
ורק תוך־סבל־הבנה תפחיתי גודל כל־צרה
חכם־מפני־שהוא מבין סיבות להסתבכויות אפשריות
אינו נכנס בכל מיני שגיאת וטעויות

עב

מתי בשם משמעת את העם בכוח מכריחים
את־התוצאה ההפוכה בדרך־כלל רואים
שינאה תהיה תשובה נוגדת לכפייה
מתי שלא על פחד מנהיגות בנויה
היא מזניקה לאופקים גבוהים
שליט חכם מבין איזה כוח ש למנהיגות
הוא לא מבליט, לא מגלה את־שלטונו
לא מאבד כבודו ולא מקדש עצמו
במקום שטויות הוא מעדיף את היעילות

עג

מי לא פוחד ומעיז פעילות
הוא ימות בעצמו ויחדיו אחרים
אך צנוע־רגוע־בלי־פחדים
יציל גם אחר ועצמו לא ימות

השניים נוהגים תוך כוונה טובה
אך אין העדפות משמים לצפות
וחכם לעולם לא יעז לחזות
מה־יקרה מה־יהיה האם־טוב האם־ר

יפסיד גיבור הכי חזק לגורלו בלי מאבק
גורל יבוא ללא קריאה כמענה המשותק
בלי תוכנית הוא פורס רשתות־לא־לראותן
אף אחד לא יודע למנוע אותן

עד

במוות לא כדאי להפחיד אנשים
כשהעם לא פוחד אין טעם בעונשים
אך אם האוכלוסיה מהמוות פוחדת
ובכל זאת מישהו עושה עבירה
אז כדי שלא לאבד לשלטון ולחוק הכבוד
תצטרכי בכל זאת איום למלות
לתפוס עבריין כדי להרוג
?האם תקבלי החלטה הזאת

מי שתמיד מקבל החלטות
נותן פסק דין ללא האשמות
גם מיישם אותו
לא כדאי לשליט בגרזן להחזיק
וליגזור את הגורל במקום אדון־מות
שמא לידים יזיק

עה

אם אנשים ברעב בגלל מיסים סחיטה ושוד
אכן כך עקשנות ניהול מביא למהפכות
אם לעם אין כבר מה להפסיד
הוא לא פוחד ממוות ומשנה עתיד
בכל מקרה שלטון אוזל אותו למות

אם השליט את ערך הגבוה לחייו מעמיד
הוא באוביקטיביות אותו מוריד
רק הדולג־עצמו אשר בתום ליבו נשאר
יודע להפוך חיים־שלמים למשהו יקר

עו

חלש־הוא־בן־אדם בעודו חי דרגה
גמיש ורך ובקלות נפגע
אך יהפכו עם הזמן כל התכונות וגוף מלא גמישות
תהיה גופה זקופה קשה ויבשה מתי ימות

כל היצורים אל כך הולכים
כולם הם מתחילים גמישים וחלשים
מסיימים דרכם ביובש עצמות
כך עדינות תכונת חיים
קשיחות היבשה קשורה למות

לכוח המטופש תתני בושה
אל כל עץ קשה יימצא מסור

מה שקשה־חזק יפול לבור
להפך תעלה החולשה גמישה

עז

מתי קשת מושך בחוט של קשת
את הקצה הגבוה הוא מנמיך
הזווית התחתונה עולה
אם הוא מושך יותר
יותר תנופת היד
ועליה של כוח האיום משני הקצוות
כך גם הדאו מתנהג
כדי לשלוט בעולמות
מקטין־בעודפים מוסיף־למחסורים

נוגדים לדאו רק הרגלים של אנשים
כשמקובל בינם לקחת מעני
עבור מי שגם כך עשיר
רק מי שיש לו הבנת הדאו
ישמח עם העולם להתחלק
אלמלא שלעזרה של אף אחד לא יזדקק
את הגאווה בענינים שמסיים הוא מבטל
ולקבל את ההכרת האנשים לא משתדל

עח

אין בעולם דברים יותר מהמים חלשים־רכים
אך הם תמיד לנצח את הקשה יודעים
לא מתנגדים בתגובתם כשמקבלים מכה
קולטים כל כוח בלי להשאיר סימן אפילו לדקה
כולם יודעים שהחלש מביס את החזק
והרך גובר על המוצק
אך בחיים את זה לא מיישמים

ולשווא חכם חוזר:
שליט מושלם מי־שנוהג־כמו־אל
מי שבלי חשבון את בושת הארץ מקבל
ועל עצמו צרות של מדינה לוקח
אך זה לא יאומן : לפרדוקסליות האמת זאת
לא מתיחסים וכל שליט על ההפוך טורח

עט

כשמרסנים את ההתרגזות
בכל מקרה נשאר עלבון נפשי
שהוא עובר לרע באין־ברירה־בהזדמנות
אין טוב בזה : פיוס־בין־כוח־אנושי

בלהעדיף להיות חייב עצמו לאחרים
במקום לראות באחרים התחייבות
אשר־עם־דה רואה חשוב קיום של הסכמים
בזמן שאחרים רוצים רק הטבות וזכות

אין אהובים לדאו אין־לו ריגושים
למי עוזר גורל? לאלה שמחובה אינם תלושים

פ

אחלום לי על ארץ קטנה
בה־שמחים־תושבים־לשכנים
מהחיים מרוצים
וממוות פוחדים
על ארצות אחרות לא חושבים

יש־הכול אין־במה לקנאות
אך הם לא משתמשים בכלים
כדי לשוט יש סירות
כדי לרכוב מרכבות
אף אחד לא רוצה טיולים
ויש נשק אפילו כדי להיות רגועים
אין איתו שאיפות לארצות השכנות
בסירוב המצאות
של חכמי הדורות
שוב חזרו למסרות של אבות

יהיה לי אוכל הצנוע אצלהם טעים
יתיאמו לי בגדים תוצרת־בית
חיים מלאי רגיעה פשוטים
ומנהגים שאצלהם נפלאים

שיהיה רק צעד עד לארץ־שכנים
שמשם אשמע נביחות כלבים
לא־אצא־לא־אחזור שום־מקום עד מותי
שם אחיה שנים רבות בלי לפגוש זולתי

פא

האמירות הנכונות לא יפות
המילים היפות לא משכנעות

לא מוצאים את האמת בוויכוחים
המתווכח והאמת אחד מהשני בורחים

יכולת לראות את האמת אינה קשורה להשכלה־ריכוש

מי־יודע־הכול אין־לו־ידע פירוש

מי שאוסף באופן מטופש את הידע אינו חכם
רק זה הוסיף לחוכמתו אשר־נתן־תרם

כמו דאו־של־שמים לתת חיים לכל העולם בלי נזקים
כך דאו־של־חכם ליצור ולא להכנס לוויכוחים